

МОЛОДШИЙ КОММУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XVII
№ 137 (2241).

ЧЕТВЕР, 18 листопада 1976 року

Ціна 2 коп.

РАДЯНСЬКО-ЮГОСЛАВСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ

15 листопада в Белграді почалися переговори між Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим і президентом СФРЮ, Головою СКЮ Й. Броз Тіто.

Під час переговорів, які проходять у теплій, дружній обстановці, обговорюються питання всебічного дальшого розвитку і поглиблення радянсько-югославських відносин, а також міжнародні проблеми, які становлять взаємний інтерес.

Того ж дня президент СФРЮ, Голова СКЮ, Маршал Югославії Й. Броз Тіто вручив Генеральному секретареві ЦК КПРС Маршалові Радянського Союзу Л. І. Брежнєву

найвищу військову нагороду СФРЮ — орден Свободи.

Товариші Й. Броз Тіто і Л. І. Брежнєв обмінялися промовами, які були зустрінуті тривалими оплесками.

Югославські і радянські партійні і державні діячі, які були присутні при врученні ордена Свободи товаришеві Л. І. Брежнєву, сердечно поздоровили Леоніда Ілліча Брежнєва з найвищою військовою нагородою СФРЮ і побажали йому дальшої пліднотворної діяльності в ім'я зміцнення миру в усьому світі, в ім'я світлого майбутнього людства — комунізму.

Генеральному секретареві ЦК КПРС Л. І. Брежнєву в урочистій обстановці вручено пам'ятну золоту медаль міста Белграда. З цієї нагоди в резиденцію високого радянського гостя прибула делегація югославської столиці, яка сердечно привітала товариша Л. І. Брежнєва від імені жителів Белграда.

Як символ розвитку і міцнішої дружби між КПРС і СКЮ, народами СРСР і СФРЮ, між Москвою і Белградом Генеральний секретар ЦК КПРС передав у дар столиці Югославії пам'ятний подарунок — вазу з зображенням державного герба Радянського Союзу, виконану костромськими умільцями.

(ТАРС).

У ЦК ЛКСМ України Визнано переможцями

Центральний Комітет ЛКСМ України та «Укрвторчормет» Міністерства чорної металургії УРСР розглянули підсумки соціалістичного змагання серед обласних, міських, районних і первинних комсомольських організацій республіки по збору металевого лому в третьому кварталі. Ленінську районну комсомольську організацію міста Кіровограда визнано переможцем у змаганні серед районних комсомольських організацій. Їй присуджено другу грошову премію в розмірі 200 карбованців. Серед первинних перемогла комсомольська організація Знам'янської середньої школи № 3. Їй відзначено другою грошовою премією в розмірі 150 карбованців.

НАДІЯ СІРЕНКО ПРАЦЮЄ ТЕХНІКОМ ПУЛЬТНОГО УПРАВЛІННЯ КИЇВСЬКОГО ЕЛЕВАТОРА. ВІД НЕЇ ЗАЛЕЖИТЬ РИТМ РОБОТИ ПІДПРИЄМСТВА.

Фото В. КОВПАКА.

ДОСВІД КРАЩИХ — НАДБАННЯ КОЖНОГО

Близько трьох тисяч молодих учителів області сіють сьогодні добре, розумне й вічне в юних серцях дітей Кіровоградщини. З них понад п'яті тисячі — вчителі-комсомольці. Вони і є членами тих 180 комсомольських учительських організацій, що створені в школах області. Ці організації покликані бути активними помічниками партійних організацій та педагогічних колективів шкіл у виконанні рішень XXV з'їзду партії, в удосконаленні комплексного підходу до виховання школярів.

Про ці завдання вчительських комсомольських організацій і йшла мова на обласному семінарі секретарів учительських комсомольських організацій і голів міських, районних рад молодих учителів, що відбувся недавно в Кіровограді. Перед учасниками семінару виступили секретар обкому ЛКСМУ В. В. Петраков, голова обкому профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових закладів С. Л. Скалько, викладач кафедри педагогіки Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна К. М. Маличенко, директор Гайворонської середньої школи № 5 А. Б. Резник.

У роботі семінару взяли участь завідувач відділом науки та учбових закладів обкому партії Д. М. Ключенко і заступник завідувачого обласно С. М. Якубовський.

Н. СЛЮСАРЕНКО,
завідуюча відділом студентської, шкільної молоді і піонерів обкому комсомолу.

РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ

В ОНИ, муляри комсомольсько-молодіжної бригади В. В. Кузьменка, знали своє головне завдання на цей, десятий тижень жовтневої вахти: не вибитися з графіка виконання робіт. А того похмурого ранку дрібний дощ кропив землю, стіни корпусу та риштування, на яких не видно було ні душі. Будівельники похмуро затилювали вимушений «перекур». Розчину не було. Ось так і вчора «перекурювали»...

Нарешті, о пів на дванадцяту, дві машини з цементним розчином прибули до четвертого корпусу заводу друкарських машинок. Бригада Кузьменка

кладку. Тепер у колективі всі працюють уміло. І за цей, десятий, тижень вахти не було жодного випадку браку.

...Вагончик поділено навпіл. З дна його половини лунає веселий стукіт кісточок доміно. У правій половині — хлопчача компанія, в лівій — дівчача, правда, очолювана бригадиром. Трохи кумедно бачити за цією традиційною чоловічою грою представників «прекрасної половини», але й вони ставлять кісточку з азартом. Проти бригадира та

РИТМ, ГОЛОВНЕ— РИТМ

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

ка приступила до роботи. Відразу повеселішали, почувшись жарти. І хоча всі розуміли, що сьогодні знову доведеться лишатися після роботи (адже розчину на завтра не залишило, його треба використати), похмурий настрій розвіявся: було що робити.

...Ставши на вахту «60-річчю Жовтня — 60 ударних тижнів», цей комсомольсько-молодіжний колектив мулярів будівельного управління № 3 зобов'язався щомісяця закривати акордний наряд на три дні раніше строку. В листопаді вони зроблять 320 кубометрів цегляної кладки, 1200 квадратних метрів перестінків — значно більше від запланованого.

А за кілька кілометрів від них, на будівництві одинадцятої автобазы, працюють члени бригади мулярів Л. Б. Вергуна — їхні суперники по змаганню. У першому кварталі цього року кузьменківці перемогли. У другому й третьому попереду була бригада Вергуна. Вона виконала план на 133 проценти, а їхня — на 122. Трохи прикро, хоча 122 проценти поразкою не назовеш. Але ж у кузьменківців робота яка: на ударній комсомольській будові Секретар комсомольської організації управління Олег Ужєвко недавно розповідав, що п'ятдесят років тому над країною пролунав заклик: «Усі — на будови соціалістичної індустрії!». Вони й зараз на такій. Адже Кіровоградський завод друкарських машинок буде найкращим підприємством своєї галузі. Це знає кожен. Знає, що за нинішній рік будівельникам та монтажникам треба освоїти 5 мільйонів карбованців капіталовкладень, за наступний — 5,5 мільйона і здати завод в експлуатацію.

...Незважаючи на затримку розчину, вони добре попрацювали. Тому до свого вагончика заходили задоволеними. Мурували не тільки швидко, а й доброякісно. Як завжди. Лише «старожилі» бригади пам'ятають випадки, коли бригадир примушував розбирати і переоблягати погано виконану

О. А. Власової граніть мелоді: Меланя Панасенко і Зіна Кінша. Зіна думає, розраховуючи, хмурить брови... І раптом «рубле» Меланія «кіпєць», нечепавнісе даючи закінчити противниці. Рахунок — нуль і три. Молодь програє.

— Ти що, спеціальна? — обурюється Меланія. — І де ти так грати навчилася?

Волюдімр Васильович та Олена Архипівна сміються.

— Ось що, Зіно! — стримуючи сміх, каже бригадир. — Там, на шафці, старе доміно. Бери його додому і грай з батьком, з матір'ю... Трепнієш, словом.

Обідня перерва кімчалася. Вони весело йшли крізь дрібний дощ.

І знову на риштуваннях. Групкомсорг Меланя Панасенко, О. А. Власова, Тетяна Готькіна і Дмитро Гаєрилець кладуть стіни шахти підйомника. Ось Меланія і Дмитро на півметра підняли стовпчики кутів шахти. Панасенко вийняла з кишені намотаний на пагілець шнур, розмотала його і вправно натягнула між наріжними кутами. Підбірною лопатою поклала розчин, розгорнула кельмою по кладці. Потягнулася за цеглою.

— Не цегла, а мрія! — промовіла вона, показуючи одну цеглину, що, здавалося, від численних тріщин ось-ось розсиплеться в руці. — Мабуть, із третього заводу браку...

Дмитро похмуро кивнув. Що не кажи, а мати справу з такими недоброякісними матеріалами неприємно. Хочеться ж будувати на віки. Ех, як би вони працювали, коли б усе було гаразд, розчин і матеріали підвозили вчасно, цеглу давали міцну! Тоді, мабуть, і проблем не було б: клади собі цеглину за цеглиною, ряд за рядом. А так — мулярам доводиться переживати затримки з постачанням, потім підвищувати темп, надолужувати прогалине. Так амортизатори вбирають у себе нерівномірність поштовхів коліс, щоб загалом машина рухалася плавно й ритмічно.

Ритм — найважливіше у праці будівельників. Під час цього, десятого, тижня ударної жовтневої вахти комсомольсько-молодіжна бригада В. В. Кузьменка ритм роботи зберегла.

М. БІДЕНКО,
спектор «Молодегэ комунара»,
м. Кіровоград.

РІК 1926-й

Перший директор „Червоної зірки“

Наша партія виходила і загартувала велику плеяду революціонерів, безстрашних борців за народну справу...

збудівний завод. А через два роки його знову арештовують і виселяють у Вологодську губернію...

року почали будівництво нового шестиповерхового приміщення для інструментально-ремонтного, штампувального, гокарного, сошникового та колісного цехів...

Директор заводу був душею колективу. Часту виступав перед робітниками, роз'яснюючи поставлені партією завдання...

У березні 1922 року його призначають директором кіровоградського заводу „Червоної зірки“...

Прокіп Овдійович працює ливарником на паровозобудівному заводі. Тут він стає партійним агітатором...

Завод впроваджував технічні новинки, змінював номенклатуру сільськогосподарських машин...

Під керівництвом П. О. Заривайки червонозорівці першими серед колективів підприємств сільськогосподарського машинобудування України...

АК, розмова піде про пісню. І дорослому, і малому відомо, що пісня — а надто ж, коли вона комсомольська, молода, пристрасна — збуджує в душі цілий світ високих поривань, почуттів...

Розмова про пісню

Тема перша: «Географія» обласного конкурсу

ростає далі вести свій сюжет саксофон, зникають переливи флейти, настає пора гітар... А концерт триває, оголошується черговий номер...

молодіжньому змаганні на сцені. Закидати докір одним лише молодим митцям було б несправедливо. Більше того, неправомерно. Адже тут ідеться про тенденцію — про «глуху стіну» з боку комітетів комсомолу...

Монолог цей, судячи з представництва на обласному конкурсі комсомольської пісні, міг відбутися і в Гайвороні (де ще недавно хвалилися вокально-інструментальним ансамблем)...

значився їхній колектив. Не приїхав, у Бобринці (де ніким не хвалилися і нікого не представляли) і в Новоархангельську (звідки теж не було ніякої чутки)...

Хто, де і коли, скажіть, будь ласка, товариші комсомольські активісти, випустив у світ цю легковажну (і, виявляється, легковажну) думку про те, що обласний конкурс комсомольської пісні можна обійти чи ігнорувати?

Нема бажання, але в потреба зачепити навіть таку «дрібницю». Сьогодні, коли події конкурсу ще лишаются в пам'яті свіжих вражень, не може бути двозначних суджень щодо переможців...

Почалася розмова з ідеального вокально-інструментального ансамблю, учасники якого неждано-негадано залишили сцену. Тепер зрозуміло, що отой «ідеальний» змір, по суті, так і зостався лише задумом...

Смачно!

Фото А. ЦИПЧУКА. м. Кіровоград.

ПОСТРІЛ БРАКОНЬЄРА

Вже зовсім стемніло, коли житель села Берегового Новомиргородського району Юхим Григораш узяв рушницю і пішов на полювання. Відразу ж за селом повернув до найближчої скирти...

ського району В. Бурлака помітив людей у маскувальних халатах з рушницями в руках, звернувся по допомогу до В. Руденки, Л. Козалецька та А. Шапоренка...

— Я ж не хотів! Чесне слово. Стрляв у лісницю. Ще коли цілюсья, грішним ділом подумав: чого це лісниця на задні ноги стала? От і виїхав казус. Він усе ж знайшов у собі силу волі, щоб за першим злочинцем зробити другого — втекти.

А ось завідувач Мартонієм споживчим товариством Новомиргородського району Г. Янчурський війшов з подібної ситуації, як кажуть, сухим із води. Перестрілявши диких голубів на території села, він розширив свої «володіння», почав полувати на дичину біля Великої Висі...

відповідальність за незаконне зберігання вогнепальної зброї. Як тільки не намаюються уникнути справедливої карі браконьєри («У мене ж діти»), «Ви не киште, у мене посада відповідала», старюються використання зв'язки, щоб службове становище і таким чином, ідуть на порушення закону.

Жителя Добропольщини Носкова затримали на березі Цибульницька у Світловодському районі. Він охороняв... сина, що з чужою рушницею, не маючи місцевського квитка і влістували картку, полював Кошаківський мисливський Носков три роки не сплачував членських внесків. З інспектором поводився зухвало, у присутності сина не хотів віддати рушницю.

Іх, браконьєрів, не так уже й багато. Єднає їх одне — бажання вожитися за чужий рахунок. І йдуть на гань лише люди невідомі або ж ті, що погрузли в міщанство, піддали під чужий вплив, як ось лікар з Кривоного Рага В. Тарасов. Коли його затримала інспекція, він хотів звернути увагу на свою дружину, мовляв, це вона наказала: «Без зайняттих не повертайся». Гож і довелося В. Тарасову за подарунок дружині заплатити сімдесят карбованців штраф.

В. МЕЗЕНЦЕВ — мисливець, М. ЛИТВИНОВ — громадський інспектор Товариства охорони природи, позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

